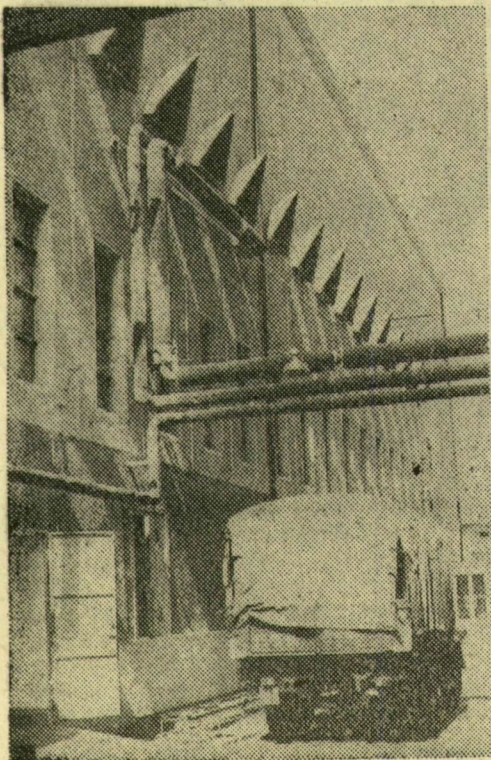

A megvalósulás küszöbén

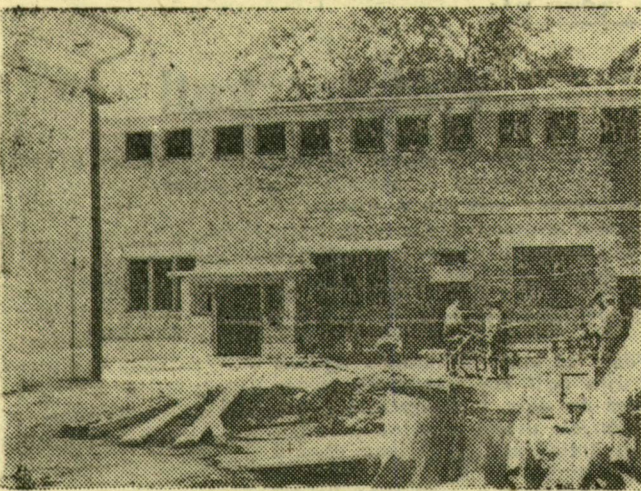
Befejezés előtt a szalámigyári rekonstrukció

Az emeletráépítéssel készült füsttűző és érlelő

A füstvezeték szerelése

Az új orvosi rendelő

1960-ban az új toronyépület alapozásával nagyszabású rekonstrukció vette kezdetét a Csongrád megyei Húsipari Vállalat szegedi szalámigyárában. A 70 millió építkezés munkálatai most befejezésükhöz közelednek. Igaz, nem elég gyorsan, hiszen a szociális épület most készülő második ütemének szeptember 20-án lenne az átadási határideje. Az EM Csongrád Megyei Építőipari Vállalat viszont előreláthatólag csak október 30-án tudja befejezni a munkát.

Az eltolódást létszámmal magyarázzák a vá-

latat vezetői. Több kőművesre volna szükség. A közeljövőben a lakásátadások során jelentős munkaerő szabadul majd fel, az ő átirányításuk bizonyára megoldja majd a problémát, s közelebb hozza az átadás időpontját.

A szociális épület már kész része — mintegy kétharmada — szerencsére addig is biztosítja a dolgozók öltöztetéséhez szükséges feltételeket. A már „üzemelő” első ütem a régivel nagyobb, alkalmasabb helyiségeket biztosít számukra. Iga-

zán megfelelő csak akkor lesz, ha a jelenlegi változatot felváltja az úgynevezett „szennyestiszta” öltözőrendszer.

Az elkészült öltözőben már működik a légfűtés. Most alakítják ki a szociális épület végleges hőközpontját.

Elkészültek az előkészítő helyiségek és a konyha is. Ezt a részt az úgynevezett „pincér folyosó” kapcsolja össze a kb. 160 négyzetméteres, szintén kész ebédlővel. A tágas helyiségben asztalok, padok, szekrények sorakoznak: megérkezett a teljes berendezés a Kőbányai Épületasztalosipari Gyártól.

Jól halad az orvosi rendelő és a ruharaktár építése. A régi toronyépületek lift-aknájának átépítését és felújítását is befejezik október végére a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat dolgozói, akik a több éves munka során zavartalan üzemelésének biztosításáért.

mit természetesen. Ipari növényekre, fűszerpaprikára, hagymára és más zöldségfélékre a termelői vállalatok képviselőivel való közvetlen tanácskozás alapján, kölcsönös meggyőződésük szerint kötnek szerződést.

A szerződéses termelésnek ez az új módszere valamennyi érdekelt fél számára egyaránt előnyös. A termelőszövetkezetek jövőbeli forrásainak növekedését, a népgazdaság irányítói és a vállalatok pedig a termésátlagok további emelkedését, az áruk minőségének jelentős javulását várják többek között ettől az új módszertől. Ugyanakkor egyszerűbbé válik és kevesebb „papírmunkát” igényel a termelőszövetkezetek tervkészítése is.

Már az eddig elmondottakból is világosan kitűnik, hogy a rendelet célja: a munka jobb megszervezése, a termelőszövetkezetek és a vállalatok önállóságának, felelősségének növelése.

A termelői és felvásárló vállalatok, üzemek természetesen a jövőben is kötelező tervszámokat kapnak — és ezeket a tervszámokat az eddigi tapasztalatok

és lehetőségek figyelembevételével járási és városi szinten is meghatározzák. Teljesítésként azonban nagyra értékeljük, hogy milyen vállalatok, üzemek kapcsolata az egyenjogú partnerekkel, a közös gazdaságokkal és az illetékes tanácsokkal.

Sajnos ezeket a jellemző, új vonásokat jelenleg még nem mindegyik vállalat vezetője ismertette fel, annak ellenére, hogy a rendelet jelentőségéről és az annak végrehajtásából eredő tennivalókról a megyei tanács vb mezőgazdasági osztálya már tájékoztatta az érdekelteket. Előfordul, hogy néhányan a meggyőző munka helyett, adminisztratív eszközökkel, más vállalatok szerződés-kötésének akadályozásával remélik tervük teljesítését.

A szerződéskötés már megkezdődött, és a tapasztalatok szerint a vállalatok megfelelő felvilágosított munkával teljesíteni tudják az előírásokat — amelyek különben a megyében az ideiglenes képest nem változnak. Egyedül a Szolnoki Cukorgyár illetékesei foglalkoznak azazal a gondolatokkal, hogy a szegedi járásban termesztett 350 hold cukorrépára ezen

az ősztől nem a távoli helyen levő termelőszövetkezetekkel szerződnek, hanem a szentesi és csongrádi közös gazdaságokkal kívánának egyezséget kötni.

A járási és városi tanácsok vb mezőgazdasági osztályai — a tervkészítésben betöltött korábbi szerepük lényeges megváltozása ellenére — jelentős feladatot látnak el. Rájuk hárul a vállalatok és termelőszövetkezetek munkájának összehangolása és a termelés elősegítő anyagi eszközök céltudatos elosztása. Az említett mezőgazdasági osztályok megfelelő helyi ismeretek alapján hasznos tanácsokkal tudják ellátni a szerződött vállalatok megbízottait és szükség szerint a tsz-vezetőkkel is tárgyalhatnak a vállalat kérésének teljesítéséről, a tervek realitásától, a szövetkezeti és népgazdasági érdekek azonoságáról.

Más években ilyenkor külön gondot okozott a termelőszövetkezeti vezetőknek az előtervek elkészítése és a mezőgazdasági osztályokon való egyeztetése. Most ilyen munka nem terheli őket, mert a jövő évi előtervek az ideai jövvel együtt még

Az együttélés és a barátság hajszálerei

Mostanában újra divat utazni, világot látni. Tavaszunként felkerekedik Európa, s ki vonaton, ki autóval, ki előkelő szállodák, ki szerény turistaotthonok igénybevételével utazik a szomszéd országokba vagy még messzebbre is, kedve és pénze szerint. Egyformán kedvelt, szórakoztató és pihentető időtöltéssé vált ez kapitalista és szocialista országokban. Ha csak egy magyar szálloda vendéglőjébe lapozunk is, találunk ott bejegyzve amerikai professzort és francia tanítót, bolgár agronómust és lengyel parasztot, szovjet művészt és jugoszláv kőművest... — de a mi polgáraink utazási menetrendje is éppen olyan gazdag és változatos.

Senki sem lehet ebben kivétel, éppen hogy azt kell mondanunk — még ha más tanulságokat is kínál a múlt —, hogy ez természetes. Hiszen a Föld az emberé, hadd járja, hadd ismerje vidékeit és népeit, hadd tapasztaljon szokásokból, életfelfogásból, társadalmi berendezkedésből. Ez a modern „népvándorlás” ugyanis nemcsak nézelődő időtöltés, hanem egyúttal alkalmat ad arra is, hogy az emberek magasabb elveket, nemesebb fogalmakat is szolgáljanak vele, gyakorolják a békés együttélést a „sejtek” is, vagy erősítsék a barátságot, az internacionalizmust.

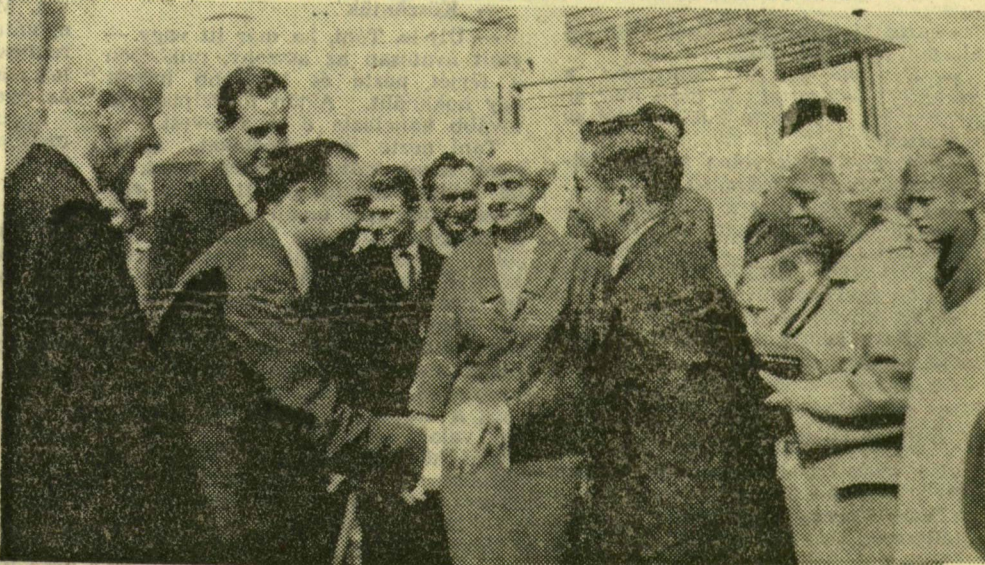
E nagy fogalmakhoz nem kell erőszakoltan hozzákapszolni az utazgatás kisebb jelentőségű tényét, mert azonnal megnő

a szemünkben, ha meggondoljuk, hogy az idén szeptemberig másfél millió vendéget fogadott Magyarország, s körülbelül ennyien utaztak tőlünk is. Másfél millió ember élt itt közöttünk hosszabb-rövidebb ideig, látta, miként élünk és dolgozunk, ismerkedett azzal a nagy társadalmi művel, amelyen munkálkodunk — a könyvek és „objektívista” vagy éppen ellenséges cikkek és híresztelések helyett első kézből, személyesen szereshetett rólunk információt. Barátaink pedig meggyőződhetek arról, hogy az együttartózkodás eszméjét az élet apró dolgaiban is komolyan vesszük, az ilyen látogatások hajszálerein is friss vérrrel tápláljuk.

Tegnap ünnepe volt a magyar idegenforgalomnak. A legforgalmasabb határátelők helyeken ünnepélyesen fogadták a hatvan-, a száz-, a háromszázazredik stb. utast, akik közül valaki egyúttal másfél-milliomodik is volt. A virágok, melyekkel a határállomásokat díszítették és a vendéget üdvözlötték, nemcsak annak szóltak, aki éppen a búvós számra „lépett”, hanem egyszersmind az emberi közeledésnek, vagy a testvéri barátságnak, a megvalósult együttélésnek, vagy a legőszintebb testvériségnek. Hiszen ha az utazás nem is fér a nagy dolgok kategóriájába — feltétlenül következménye azoknak: a szocialista országok békepolitikájának, a békés együttélés sok küzdelemmel megvalósított elvének.

SZ. S. I.

A RÖSZKEI HÁROMSZÁZAZREDIK

Képünkön balról jobbra: Székely László, Vörös Pál, dr. Antalfi Györgyné, dr. Matijevic Stefan és felesége és a három kislfi

A röszkei magyar-jugoszláv határátelők állomás forgalma az előző évekhez viszonyítva többszörösére növekedett az idén. Tavaly egész évben mintegy 100 ezer külföldi lépte át ezen a szakaszon a magyar határt. Az idén viszont egyetlen hónapban, csak a szabadtéri játékok időszakában több mint százazren látogatót látott Magyarországra. Volt olyan nap, amikor 14-15 ezer külföldi lépte át Röszkén a magyar határt. E határátelők állomásnak rendkívül nagy a jövője. Ezt bizonyítja, hogy tegnap, szombaton délbén lépte át a ma-

gyar-jugoszláv határt a 300 ezredik külföldi.

Ebből az alkalomból a határállomáson megjelent az MSZMP szegedi városi bizottsága, a Szeged m. városi tanács, a tömegszervezetek, a határőrség, a pénzügyőrség és a MÁV képviselője, hogy üdvözlőlk az idén átlépő 300 ezredik külföldi vendéget. Röviddel 12 óra után Papp Gábor határőrnagy fogadta az SU 33-58-as rendszámú személygépkocsit, amelyből kislátott dr. Matijevic Stefan szubotikai orvos és pedagógus felesége, valamint három kiskorú fia, István és a két ikertestvér: Gábor és Miklós.

A meglepődött jugoszláv állampolgárokat Vörös Pál, az Expressz Utazási Iroda igazgatója üdvözlölte az Országos Idegenforgalmi Hivatal, valamint a Szegedi Idegenforgalmi Hivatal nevében. Az üdvözlő szavakat szerb nyelvre tolmácsolták, s a mondat közepén meghatódva mondott köszönetet magyar nyelven a szubotikai orvos. Ezután Székely László, az Országos Idegenforgalmi Hivatal képviselője és dr. Antalfi Györgyné, a Szegedi Idegenforgalmi Hivatal helyettes vezetője ajándékkal kedveskedtek a Matijevic családnak. Átnyújtották az Idegenforgalmi Hivatal ajándékát, egy tizenkét személyes herendi porcelán tészkészletet, 10 darabból álló majolikakészletet, s egy hatalmas virágváza virágokkal. Ezenkívül egyheti időtartamra szóló szállást az újszegedi campingben, valamint városismertető prospektusokat. Tari János, a Szegedi Szabadtéri Játékok igazgatója pedig a jövő évi produkcióra szóló két-két tiszteletjeggyel ajándékozta meg a háromszázazredik külföldi vendéghezajárt. Tiszteletjegyük a Hány János című daljátékra és Az ember tragédiájára érvényes.

Matijevicék szinte szóhoz sem tudtak jutni, annyira meglepődtek fogadtatásukon. A fiatal orvos elmondotta, hogy a nyáron már járt Szegeden a szabadtéri játékokon. Ennek előtte is többször volt Magyarországon, főleg nemzetközi futballmérkőzéseken.

Sajnos — mondta mosolyogva a felesége —, csak két napra ruccantunk át, egyrészt rokonaink látogatására, másrészt Budapest meglepetésére. Férjem vállalkozott rá, hogy bemutassa nekem Budapestet. Két napot szeretnénk most itt eltölteni. A gyerekeket, Istvánt, Miklós és Gábort addig a rokonoknál hagyjuk. Sajnáljuk, hogy a kedves campinget most nem tudjuk igénybe venni, hanem csak jövőre. Hétfőn ugyanis már odahaza kezdődik nekünk is az iskolai tanév. Mintha csak tudták volna, hogy pedagógus vendég érkezik, a Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola úttörő virágcsokrokat nyújtottak át a jugoszláv házaspárnak.

Akik még ezután léptek át a röszkei magyar-jugoszláv határállomáson, valamennyien ajándékot kaptak — egy-egy emléktárgyat, s természetesen hozzá egy-egy csomag szegedi paprikát.

A másfél milliomodik

A hegyeshalmi határállomáson tegnap ajándékokkal megrakott, terített asztallal várta az Országos Idegenforgalmi Hivatal a hazánkba érkezett idei másfél milliomodik külföldi turistát. Dél előtt dr. Josef Lack és családja érkezett a határállomásra, s maguk sem tudták, hogy a terített asztal, a népi zenekar őket köszönti. Az osztrák orvos, felesége, lánya és fia egyhónapos ausztriai nyaralásból egy esztergomi kislányt hoztak haza.

Hasonló ünnepségeket rendeztek a Ferihegyi repülőtérén. Sopronban, Rajkán és Rábafüzében a határállomásoknál.